

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 3. Non sapis ea quæ dei sunt, sed ea quæ hominum. Qui meliùs de
pœnis sentiunt, hi minùs pœnas sentiunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Matth. 5.
Luc. 6.
16.

aliud quàm confiteris: Facta tua, tuæ sunt oppo-
sita Confessioni: Confiteris Christum esse filium
Dei vivi, qui veritatem tam verè loquitur ut non
possit mentiri. Nonne id profiteris? agnoscis eti-
am ipsum dixisse, *Beatos pauperes spiritus: V a vo-
bis Divitiibus: Quod hominibus altum est, abomi-
nationem esse apud Deum: Thesaurizandum sibi
in celo & non in terra.* Nonne hoc confiteris? Jã
verò vide facta opposita, vide vias tuas, quorsum
labores & ubi magis thesaurizas? An in celo, vel
in terra? Nonne natura compellente & nisi cum
gratia vigiles, magis moveris in terram quàm in
caelum? Nonne vel sapius actu & opere magis
laboras in acquirendis divitiis, honoribus, & ca-
eteris hujus mundi bonis, quàm in his exuendis &
contemnendis? Cur porro nisi quia tu actu & o-
pere, sive ut vocant practice, tu pluris æstimas a-
bundantiam quàm inopiam, honorem quàm
contemptum, prospera & commoda hujus vitæ
quàm incommoda & adversa? Nisi enim sic plu-
ris æstimates, non magis propterea laborates, &
fatageres, sicut magis laboras & fatigis.

At verò sic factis & opere pluris æstimare
quod Christus minoris ducit, nonne est factum
opponere suæ confessioni, nonne est factis negare
quod ore confiteris? Ore confiteris quod Chris-
tus dixit, & confiteris tam verum esse quàm Ille
ait verax qui dixit: Et tamen factis ac opere Tu

quæ sunt alta hominibus quæris; Tu quæ sunt
terræ, thesaurizas: Tu quæ Christi sententia con-
demnanrur, tam longè aliis præfers quam bonis
malis; Tu te beatum putas si condemnata possi-
des, & contra miserum nisi possideas! Quid est
hoc, & quale istud factum nisi factum oppositum
tuæ Confessioni qua ore dicis quod Christus di-
xit? Quasi qui studium quoddam haberes contraria
in omnibus gerere quàm ille mandavit, Ipsa sunt
verba S. Chrysostomi supra jam audita, ubi quæ
ad hanc spectant Veritatem fassus etiam expla-
nantur.

Vide in die Natalis. In die Transfigurationis
Domini; & alibi verbo *Christus. Fides.*

Ad conformandam verò plenius & Christo,
& fidei vitam, cogita te partem & membrum il-
lius Ecclesiæ quæ à Christo ædificatur super Pe-
trum. Cogita te velut lapidè in manu ædificantis
à quo debet tundi, secari, expoliri & collocari su-
in loco, nihil autè aliud esse istas functiones, præ-
suras & sectiones quam incommoda hujus vitæ,
quæ in refugis, fugis ædificari, fugis in tuo col-
locari loco, fugis tuæ salutis media. *Eccè est locus
apud me, & stabis supra Petram, dicebat Domi-
nus. Et ipsi tanquam lapides vivi supra ædificami-
ni. Vide in die Dedicacionis in 1. parte. Si subtra-
xeris se, non placebit anima mea.*

Lib. 1. de
Comp. c. 1.

Exodi 33.

FERIA TERTIA.

SENSVS HVMANI ET DIVINI CIRCA POENAS CONTRARIJ.

AD HÆC CHRISTI DOMINI VERBA:

Non sapis ea quæ Dei sunt, sed ea quæ hominum. Matth. 16.

VERITAS PRACTICA.

Qui melius de poenis sentiunt, minus
hi poenas sentiunt.

RATIO EST, Quia hi minus poenas sentiunt
qui minorem habent animi cum panis repug-
nantiam.

Sed qui melius de panis sentiunt, minorem habent
cum ea animi repugnantiam.

Ergo & qui minus sentiunt. Quod quidem non est
ita considerandum, ut misergentur panis, quàm
ut aquò ferantur animo.

Haynesiusque Pars quarta

I PUNCTUM.

EXPENDENDA sunt accuratè quæ à sacro
Evangelista referuntur, Exinde capit Iesus
ostendere discipulis suis quia oportet eum i-
re Ierosolymam & multa pati à senioribus, &
scribis, & principibus Sacerdotum, & occidi, & tertia
die resurgere. Et assumens eum Petrus capit incre-
pare illum dicens, Absit à se Domine, non erit tibi
hoc. Qui conversus dixit Petro, Vade post me Sata-
na, scandalum es mihi: quia non sapis ea quæ Dei
sunt, sed ea quæ hominum.

Quæ postrema Domini verba singulariter sunt
expendenda. Mirum enim esse potest, vel quomodo
Petrus quem paulò ante Dominus tam illu-
stri

B

stri

mativa virtus, ut loquitur S. Doctor, qua retenta homo iudicans secundum superiorem sui partē quæ dicitur vis cogitativa rationalis, sic sibi attrahit & subijcit appetitum, ut non belluino more, sed humano seu rationabili moveatur, sic mitigatur ira aut timor, aut aliqui d huiusmodi vel etiam instigatur. Verba sunt D. Thomæ. In aliis enim animalibus statim ad appetitum concupiscibilis & irascibilis sequitur motus, sicut orvis timens lupum, statim fugit, quia non est in eis superior appetitus qui refugnet; Sed homo si videlicet velit, nō statim moveatur secundū appetitum, sed expectatur imperium voluntatis quæ est appetitus superior, & quæ movere ac imperare debet secundum rationes & consideraciones illas universales de quibus ante dictum est.

Et hæc quidem de homine, quatenus homo est & à bellus ratione distinguitur, quæ sensus inferiores corriguntur, sed quia sæpe accidit, ut ipsa humana ratio consideraciones sibi proponat nimis naturales & humanas, secundum quas pœnæ videri possunt mala & damna, tunc recurrit ad superiorem rationem, seu ad superiores Consideraciones quàm sint humanæ, civiles & temporales dicunturque; illæ, ecclestes, æternæ & divinæ. Quibus conficiendis & consulendis intendit homo, nō ut homo tantum, sed ut fidelis & Christianus, & ex iis accipit regulas agendorum, ut sæpe dictum est ex sanctis Augustino & Thoma. Tūm verò tam præclare de pœnis sentit, quam de ipso Evangelio, quam de ipso cælo & de ipso Christo, qui totus est in pœnis celebrandis; & quo præclarior ac melius sentit, tantò minorem profectò eū eis habet repugnantiam, quia ut dictum est, appetitus sequitur apprehensivam facultatem quæ quantum est illustrata de pœnarum bono, tantum omnis cessat repugnantia.

O bona Crux qua decorem & pulchritudinem de membris Domini suscepisti! Videlicet quam redē Is de Cruce sentiat, qui hæc dixit: & quam proinde non ut tu invitè & repugnanter, sed lætè pœnas adeat!

III. PUNCTUM.

Qui melius igitur de panis sentiunt, minus hi panis sentiunt. Quia minus eas malū æstimant, imò bonum esse iudicant, ac proinde eas amant; aut certè si ut graves carni sentiunt, minus sentiunt illam gravitatem quæ valde mitigatur & dulcescit ex iudicio quod habent de earū utilitate & valore. Id enim quod in presenti est mo-

mentaneum & leve tribulationis nostre, supra modum in sublimitate æternæ gloria pondus operatur in nobis, non contemplantibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt; quæ autem non videntur, æterna sunt. Sic agricola quantumcumque laboret, vix laborè sentit dum messem cogitat. Non enim presentia respicit, inquit S. Chrysostomus, sed futura spectat; non marcescentia semina sed vernantes species; non gravem imbrem, sed jucundissimam aere ventilationem. Idem & nos, non presentem spectamus tribulationem aut dolorem, sed orientem ex ipsa utilitatem, ex ipsa nascentem fructum.

Sic præclare Salvianus de Religiosis quorum vita in pœnis tota est, sed pœnæ totæ in gaudio quia eas volunt, quia eas magni faciunt, quia de his præclare sentiunt, Nulli, ut opinor, inquit, beatiores sunt, quàm qui ex scientia sua, atq; voto agunt. Humiles sunt religiosi, hoc volunt: Pauperes sunt, pauperie delectantur: In honorati sunt, honorè respiciunt. Lugent, lugere gestiunt; infirmi sunt, infirmitate lætantur. Velles tu quidè sic lætari pœnis, aut certè non contristari; Sed de illatum pretio quid sentis, quid cogitas? Non dubitabis forte in aliis, sive ut vocant speculativè, pretiosas illas ducere & prædicare, sed re ipsa quando quid tibi sufferendum occurrat, an illud pretiosum ducis? Si affirmas, certè lætaberis sufferendo, nam pretiosis delectamur: si negas te id pretiosum habere, ne mireris te non posse hinc delectari, quia delectamur tantum bono, neque umquam pœnis ullus oblectari potest nisi ut bonæ lunt; neque quàm bonæ fiat, æstimabit, nisi diu multumque de his cogitet: Vel fide agat, sic credendo quia Deus dixit, quia sic Ipse sentit & iudicat.

Hoc est in quo deficis, hoc est quod minus cogitas, & quod minus tibi persuasum habes: Unde tot gemitus, tot querelæ si quid vel leve pateris, Nescis pretium huius pœnæ, quod si scires non gemeres, & quod scires si attenderes Christi Verbis & Factis. Attendite ad me popule mei, & tribus in ea me audite, quia lex à me exiit & iudicium meum in lucem populorum requiescit. Lex scilicet patiendi, & manifestum iudicium de pœnarum pretio, in quo qui acquiescent quietè vivent. Aut si patienter vivunt quietè morientur.

Vide in 1. parte, Domin. 4. Adv. Et infra in hac parte, Fer. 3. & 6. Hebd. 22. de suavi iugo Christi.

Hom. 4. ad Pop. ant.

L. 1. de vero iudicio & Prov. Dei.

15. 51.